

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/72/2019
Identifikačné číslo spisu: 3617010138
Dátum vydania rozhodnutia: 20.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3617010138.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného F. W. a spol. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. o dovolaní obvineného F. W. podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Edit Balážikovej proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 13. júna 2018, sp. zn. 23To/53/2018, na neverejnom zasadnutí konanom 20. novembra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného F. W. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske z 22. novembra 2017, sp. zn. 1T/55/2017, boli obvinení O. N., F. W. a U. N. uznaní za vinných zo zločinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

obvinení O. N., F. W. a U. N. po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli dňa 9. júna 2015 v čase medzi 00:10 hod. a 01:00 hod. v A. na C. X., kde F. W. a U. N. zostali dávať pozor na križovatke ulíc O. a C., pričom O. N. išiel na parkovisko pred bytový dom č. XXXX/XX na C. X., kde prišiel k tam zaparkovanému riadne uzamknutému motorovému vozidlu zn. Peugeot Partner, eč: A.-XXXV, červenej farby, VIN: S., v ktorom sa nachádzal 1 ks ľudový kroj a 1 ks foto statív zn. Hama, do ktorého vozidla následne obvinený O. N. doposiaľ nezisteným spôsobom nedovoleným prekonaním uzamknutia vnikol, a toto vozidlo naštartoval a s vozidlom prešiel na križovatku ulíc O. a C. v A., kde do vozidla nastúpili F. W. a U. N., následne sa spoločne na vozidlo odviezli do obce U., okres D., s úmyslom uvedené vozidlo predať doposiaľ nezistenej osobe, čo sa im však nepodarilo, potom sa s vozidlom vrátili späť do mesta A. a zaparkovali ho v areáli bývalých závodov R. v A., čím svojím konaním spôsobili poškodenému W. S. škodu vo výške 1 000,- eur a poškodenému T. S. škodu vo výške 100,- eur.

Za to boli O. N., F. W. a U. N. odsúdení nasledovne.

O. N.

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu podmienčne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. mu bola uložená povinnosť v skúšobnej dobe podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák. mu bola uložená povinnosť v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

F. W.

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 1T/60/2015-154 zo dňa 18. novembra 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/16/2016-167 zo dňa 20. apríla 2016, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

U. N.

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 3T/43/2016-151 zo dňa 8. augusta 2017, právoplatný dňa 11. augusta 2017, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 78 ods. 1 Tr. zák. súd uložil aj ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roku.

Na podklade odvolania prokurátora proti skôr uvedenému rozsudku okresného súdu Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 13. júna 2018, sp. zn. 23To/53/2018, podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku výroky o uložených trestoch u obvinených O. N. a F. W., ako aj výrok o zrušení výroku o treste v skoršom rozsudku u obvineného F. W.. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému O. N. podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 a ods. 8 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 64 (šesťdesiatštyri) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obvinenému F. W. podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 66 (šesťdesiatšesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obvineného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. krajský súd zároveň zrušil výrok o treste v skoršom rozsudku Okresného súdu Partizánske z

18. novembra 2015, sp. zn. 1T/60/2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 20. apríla 2016, sp. zn. 3To/16/2016, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti skôr uvedenému rozsudku krajského súdu podal prostredníctvom obhajkyne dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený F. W..

Po rekapitulácii obsahu výrokových častí skôr uvedených rozhodnutí súdov prvého i druhého stupňa namietol nesprávne právne posúdenie zisteného skutku s tým, že podľa neho mal byť skutok správne posúdený len ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., pretože vo vzťahu k nemu nebolo preukázané naplnenie znaku vlámania v zmysle ustanovenia § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák.

Upriamil pozornosť na to, že nie každé nedovolené prekonanie prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu, je subsumovateľné pod pojem vlámanie. V zmysle § 122 ods. 4 Tr. zák. je predpokladom vlámania použitie sily alebo ľsti, ktoré musí smerovať proti zabezpečovacej prekážke (jej fyzickej integrite). Preto pokiaľ je v skutkovej vete obžaloby a v odsudzujúcom rozsudku uvedené, že došlo k nedovolenému prekonaniu uzamknutia doposiaľ nezisteným spôsobom, nemožno hovoriť o naplnení znaku vlámania, a teda skutok, ktorý mu je kladený za vinu nemožno právne kvalifikovať ako zločin krádeže vlámaním podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. Naplnenie znaku kvalifikovanej skutkovej podstaty, ktorým je v danom prípade znak vlámania, musí byť bez pochybností preukázané, a je neprípustné daný skutok posudzovať podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu ako zločin krádeže iba na základe domnienky, že pravdepodobne došlo k vlámaniu. Takýto postup je v hrubom rozpore so základnou zásadou trestného konania, a to so zásadou in dubio pro reo. Navyiac, podľa skutkovej vety odsudzujúceho rozsudku sa mal nedovoleného prekonania uzamknutia motorového vozidla (ktoré však vôbec nemuselo byť uzamknuté) dopustiť obvinený O. N. a on s obvineným U. N. mali len strážiť okolie. Výslovil preto domnienku, že jemu a U. N. nemožno pričítať znak vlámania, aj keby bol tento u O. N. naplnený. Musela by byť totiž preukázaná vedomosť o tom, ako sa mal obvinený O. N. motorového vozidla zmocniť, a úmysel k tomu smerujúci, čo však v konaní preukázané nebolo a ani byť nemohlo, keďže v konaní nebolo preukázané ani len to, akým spôsobom sa mal obvinený O. N. do motorového vozidla dostať.

Navrhol preto, aby najvyšší súd jeho dovolaniu vyhovel, podľa § 366 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 13. júna 2018, sp. zn. 23To/53/2018, bol porušený zákon v jeho neprospech, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok, ako aj rozsudok Okresného súdu Partizánske z 22. novembra 2017, sp. zn. 1T/55/2017, a podľa § 388 Tr. por. Okresnému súdu Partizánske prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného F. W. doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske po stručnej rekapitulácii dovolania obvineného upriamil pozornosť na skutočnosť, že právne posúdenie konania obvinenému nevadilo, pretože proti prvostupňovému rozsudku odvolanie nepodal. Prekážať mu začalo až potom, ako krajský súd na podklade odvolania prokurátora napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a obvinenému uložil prísnejší trest odňatia slobody. K nosnej myšlienke dovolania obvineného prokurátor uviedol, že všetci traja spolupáchatelia sa dohodli, že predmetné vozidlo odcudzia, a preto boli s vykonaním uvedeného skutku uzročení, pričom z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by svoju účasť na stíhanom skutku podmieňovali predchádzajúcou konzultáciou s odsúdeným N. ohľadne spôsobu vniknutia do vozidla. Z toho vyplýva, že všetci boli uzročení s odcudzením vozidla, a dvom spolupáchateľom, ktorí sa na spáchaní skutku podieľali „iba“ tým, že dávali pozor, bolo v podstate ľahostajné, ako sa spoluobvinený N. do uvedeného vozidla dostane.

Navrhol preto, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. ako nedôvodné

odmietol.

Z osôb, ktorým bolo vyjadrenie prokurátora k dovolaniu obvineného zaslané, na toto reagoval len obvinený F. W. samostatným písomným podaním tým, že podané odvolanie vzal späť na radu svojho obhajcu, ktorý ho utvrdil v tom, že odvolací senát prvostupňový rozsudok potvrdí. Nezodpovedá preto stavu vecí tvrdenie prokurátora v jeho písomnom vyjadrení, že pred podaním dovolania právne posúdenie svojho konania nenamietal.

Následne prvostupňový súd predložil vec s dovolaním obvineného na rozhodnutie o ňom Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolaciemu.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému rozsudku je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a), h) Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por., a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a), písm. b), písm. d), písm. e) ani písm. f) Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného F. W. nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok, a preto je potrebné ich odstrániť, a ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. *expressis verbis* vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné:

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku [§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.] sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávného ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo, že išlo o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdeným skutkom dopustil. Nesprávnym použitím iného hmotnoprávného ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Tr. zák.), prípadne zániku trestného činu (najmä § 87 Tr. zák.), prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Tr. zák.), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.) a pod. Je však potrebné uviesť, že dovolací súd nepreskúma skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia)

odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Pokiaľ sa pre naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. vyžaduje nesprávne hmotnoprávne posúdenie skutku, respektíve nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia, už z povahy veci nemôže byť daný inými skutočnosťami.

Zo skutkovej vety rozhodnutia prvostupňového súdu možno nepochybne zistiť, že táto tak, ako bola ním vo výrokovej časti rozsudku ustálená, obsahuje všetky zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., pretože z nej spoľahlivo vyplýva, že obvinený spoločným konaním si prisvojil cudziu vec, tým, že sa jej zmocnil, a spôsobil tak škodu malú a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním. Vyplýva to nielen zo znenia skutkovej vety obsiahnutej v rozhodnutiach súdov obidvoch stupňov, opisujúcej konanie jednotlivých páchatel'ov pri spáchaní skutku, a jej kontextu, ale aj slovného vyjadrenia „doposiaľ nezisteným spôsobom nedovoleným prekonaním uzamknutia riadne uzamknutého motorového vozidla“. Z Trestného zákona (§ 122 ods. 4 Tr. zák.) vyplýva, že trestný čin je spáchaný vlámaním, ak páchatel' vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľst'ou. Pod pojmom nedovolené prekonanie uzamknutia sa myslí napríklad aj použitie pravých kľúčov, duplikátov kľúčov alebo tzv. univerzálnych kľúčov (vrátane tzv. pakľúčov).

Pokiaľ obvinený vo vlastnoručne podanom dovolaní (nie prostredníctvom obhajcu) uplatnil aj dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. h) Tr. por., najvyšší súd poukazuje na znenie § 373 ods. 1 Tr. por., z ktorého vyplýva, že obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu. Zároveň konštatuje, že aj pri prihliadnutí na skutočnosti tvoriace obsah týchto dovolacích dôvodov je potrebné uviesť, že obvinený žiadne skutočnosti majúce obsahovo napĺňať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. neuviedol a k ďalšiemu ním uvádzanému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. namielol výlučne len nepoužitie § 39 Tr. zák. pri ukladaní trestu. K tomu najvyšší súd uvádza, že naposledy označený dovolací dôvod [§ 371 ods. 1 písm. h) Tr. por.] je naplnený len vtedy, ak bol obvinenému uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. V posudzovanom prípade sa však tak nestalo, pretože obvinenému bol uložený zákonný druh trestu a v zákonom určenej výmere.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.